

[Kirsten Jacobsen]

domsmægler, 42.600 kr., ligegyldigt om jeg så pukler 24 timer i døgn.

Det er dog en grov og urimelig behandling af kvinder eller af mænd, og det siger jeg, fordi jeg ved, at om lidt kommer rødstrømpen hr. Bernhard Baunsgaard herop og fortæller, at dette forslag kun drejer sig om medhjælpende hustruer, og at jeg engang har været medforslagsstiller til et lignende forslag. Jeg vil gerne, for at hr. Bernhard Baunsgaard ikke skal bruge tiden til at stå og harcelere over det, sige, at naturligvis skal forslaget gælde for medhjælpende ægtefæller, det skal naturligvis være sådan, at det er ligegyldigt, om det er manden, der ejer virksomheden, eller det er konen, der ejer virksomheden. Da jeg var medforslagsstiller, regnede jeg med, at det var en skrivefejl i forslaget, at der kom til at stå medhjælpende hustruer, og jeg er da sikker på, at de konservative, som nu står alene med det, også godt vil være med til at ændre det.

Når fremskridtspartiet ikke længere er medforslagsstiller til dette forslag, skyldes det, at vi har det princip, at det ikke kan nytte noget at sætte en grænse, og så er det egentlig ligegyldigt, om det er 42.600 kr. eller det er 85.000 kr. eller det er 60.000 kr. Hvis man har en virksomhed, man er fælles om, og man udfører et arbejde af nogenlunde samme størrelse, må det også være rimeligt, at den indtægt, som virksomheden giver, deles mellem de to parter. Det er vores principielle opfattelse. Det skal ikke være sådan, at hvis man har en virksomhed, som man arbejder vældig meget med, og som har en samlet indtægt på 200.000 kr., skal den ene ægtefælles andel begrænses til at være 85.000 kr. Man kan ikke få ligestilling, medmindre man vil lave ligestilling fuldt ud. Men vi vil også gerne sige, at hvis vi ikke kan komme længere, vil vi meget gerne støtte det konservative forslag under forudsætning af, at de konservative vil være villige til at lade forslaget gælde ligeligt for mænd og kvinder.

Det er jo meget festligt, og det kan jeg da også mere mig over, at en af forslagsstillerne er formand for Dansk Kvindesamfund. Det kan være, det er derfor, forslaget her kun gælder for kvinder, men jeg håber, vi får det ændret. Jeg havde imidlertid meget hellere set, at vi havde ladet det være en total ligestilling, for hvad enten vi slutter på 85.000 eller på 42.000 eller på 60.000 kr., vil der lig-

ge en diskriminering i, at den ene af ægtefællerne ikke kan opnå sin egen indtægt for det arbejde, der er præsteret, og det må nu være slut med flere diskussioner om det problem. Nu har vi en forpligtelse til også at få det løst.

Christophersen (V):

Dette lovforslag svarer til, hvad vi tidligere har været positive over for, og derfor vil vi støtte det. Jeg skal kun føje til de argumenter, der allerede har været fremført, at ligesom fru Kirsten Jacobsen lægger vi vægt på, at det ikke bare bliver medhjælpende hustruer, men medhjælpende ægtefæller, som omfattes af denne regel.

Desuden vil vi godt under udvalgsarbejdet diskutere de kriterier, man i dag anvender for at finde frem til, hvem der kan blive anerkendt som medhjælpende ægtefæller. Der har været rejst megen kritik af de muligheder, der er for at få den anerkendelse, og efter vores opfattelse er der grupper af reelt medhjælpende ægtefæller, som rent faktisk ikke får lov til at bruge den regel, som vi allerede har i lovgivningen. Men vi kan altså i princippet og i praksis støtte dette lovforslag som en retfærdighedshandling, og med den indstilling vil vi deltage i udvalgsarbejdet.

Bollmann (CD):

Lovforslaget er som nævnt en genfremsættelse, og ved behandlingen i foråret udtrykte jeg på CDs vegne stor sympati for forslaget, men vi satte dog visse spørgsmålstegn ved ikrafttrædelsestidspunktet, da vi som forligsparti følte visse forpligtelser bl. a. over for finansloven. Men da nu regeringen ved flere lejligheder har blæst disse aftaler et stykke, kan jeg ikke se noget til hinder for, at forslaget gennemføres så hurtigt som muligt.

Spørgsmålet om beskatning af medhjælpende hustruer må nu snart finde en løsning. Det er urimeligt, at en bestemt samfundsgruppe fortsat skal behandles på denne måde. Det gælder ikke blot på beskatningsområdet, som det er nævnt, men også med hensyn til sygelønsordning og ikke mindst barselorlov sker der en urimelig forskelsbehandling af de medhjælpende hustruer. Det er, ligesom man har en fornemmelse af, at denne gruppe kvinder nødvendigvis skal have et